

[Arbejdsministeren]

imod dette forslag, som altså indebærer merudgifter på godt 400 mill. kr.

Med hensyn til B 43 vil jeg sige, at for så vidt angår forslaget punkt 1 og 2 kan jeg henvise til, hvad jeg sagde til socialdemokratiets forslag.

For så vidt angår punkt 3, om mindstekravet til ledighedens længde, som nu er hævet fra 8 til 10 timer, vil jeg gerne pege på, at der tidligere kunne modtages dagpenge ved virksomhedslukning og hjemsendelse af lønmodtagere en enkelt dag.

For at forhindre utilsigtet anvendelse af denne regel, også i tilfælde af dagpengetænkning, hævde man kravet fra 8 til 10 timer. Ændringen medfører samtidig, at der ikke kan modtages supplerende dagpenge ved en ugentlig arbejdstid på mere end 30 timer, hvilket svarer til lovens grænse for fuldtidsforsikring.

Til punkt 4 kan jeg sige, at indførelsen af reglen om, at der stilles krav om ledighed 40 timer før eller 40 timer efter søgnehelldage, også har til formål at forhindre utilsigtet anvendelse af dagpengesystemet, i dette tilfælde ved kortvarige virksomhedslukninger omkring søgnehelldage.

Jeg kan også oplyse, at en gennemførelse af VS' forslag vil betyde en merudgift for staten på 875 mill. kr. om året. På baggrund heraf vil jeg opfordre til, at man stemmer nej også til dette forslag.

Beslutningsforslag nr. B 45 går jo faktisk ud på at ophæve hele den lov, som blev vedtaget i oktober, det vil sige reglerne om supplerende dagpenge, vejrlig, medlemsbidrag, arbejdsgiverbidrag, og tillige at genindføre pristalsregulering af dagpenge og efterløn og hyppigere mulighed for ny beregning af dagpenge.

Det foreslås ikke samtidig at ophæve de administrativt gennemførte ændringer, forhøjelse af mindstekravet til ledighedens længde fra 8 til 10 timer om ugen, før der udbetales dagpenge, og indførelse af kravet om ledighed 40 timer før eller 40 timer efter søgnehelldage som betingelse for ret til dagpenge for helligdagene.

Til det skal jeg bemærke, at jeg er glad for, at SF dog kan se det rimelige i disse administrativt fastsatte regler, for ellers havde man vel også foreslået dem ophævet.

Men jeg kan oplyse, at hvis SFs forslag blev gennemført, ville det koste statskassen

omkring 4,5 mia kr. i 1983 og 6,5 mia kr. i 1984, og jeg må allerede af den grund afvise det. Jeg skal i den forbindelse i øvrigt henvise til mine bemærkninger til socialdemokratiets forslag.

Forslaget om nedsættelse af en arbejdsgruppe til at gennemgå loven kan heller ikke få regeringens støtte; der har nemlig gennem længere tid været arbejde i gang for at forenkle og forbedre arbejdsløshedslovgivningen. Regeringen har nedsat en arbejdsgruppe på departementschefsniveau, hvis arbejde har resulteret i forslag til forenklinger.

Desuden er arbejdsløshedsforsikringsområdet blevet gennemgået af en i 1980 nedsat arbejdsgruppe under administrationsdepartementet, og dette arbejde har resulteret i en rapport, der blev færdig i 1981.

Endvidere har arbejdsdirektoratet løbende et arbejde i gang med at forenkle og forbedre arbejdsløshedsforsikringssystemet. Det har foreløbig resulteret i, at man har samlet en række regler i bekendtgørelser af mere generel karakter med tilhørende vejledninger, og at der er blevet udstedt en regelsamling, der er systematisk opdelt.

Arbejdsministeriet bestræber sig også løbende for at forenkle systemet, at bevare forsikringsprincippet og at undgå, at forsikringsmidlerne anvendes som erhvervstilskud. Både arbejdsministeriet og arbejdsdirektoratet er lydhøre over for forslag til forbedringer, der kan komme fra arbejdsløshedskasserne, Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke og andre brugere af systemet eller andre i øvrigt.

Det glæder mig i øvrigt at se, at SF på nogle områder kan støtte regeringens synspunkter, for jeg kan se af bemærkningerne, at partiet er enig i, at der på dele af arbejdsmarkedet er uhensigtsmæssige beskæftigelsesstrukturer, som det vil være en fordel at få ændret. Jeg går ud fra, at SF så også kan være enig med mig i, at dette også gælder for haveområdet.

Dyremose (KF):

Socialdemokratiet har længe givet udtryk for, at der sker utilsigtede anvendelser af arbejdsløshedsdagpengesystemet. Det gav sig f. eks. udtryk i, at socialdemokratiet i den økonomiske plan, som blev forelagt den 1.